

Datum van inontvangstneming : 09/06/2017

Zaak C-229/17

Verzoek om een prejudiciële beslissing

Datum van indiening:

2 mei 2017

Verwijzende rechter:

Verwaltungsgericht Berlin (Duitsland)

Datum van de verwijzingsbeslissing:

11 april 2017

Verzoekende partij:

Evonik Degussa GmbH

Verwerende partij:

Bundesrepublik Deutschland

VERWALTUNGSGERICHT BERLIN (BESTUURSRECHTER BERLIJN)

BESLISSING

In de bestuursrechtelijke zaak tussen

Evonik Degussa GmbH,

[OMISSIS] Marl,

verzoekster,

[OMISSIS]

t e g e n

Bondsrepubliek Duitsland,

[OMISSIS]

verweerster

[OMISSIS]

heeft de Tiende kamer van het Verwaltungsgericht Berlin [OMISSIS]

op 11 april 2017 de volgende beslissing gegeven:

[Or. 2]

De behandeling van de zaak voor het Verwaltungsgericht Berlin wordt geschorst.

Het Hof van Justitie van de Europese Unie wordt krachtens artikel 267 VWEU verzocht om een prejudiciële beslissing over de volgende vragen:

1) Is slechts sprake van „productie van waterstof” in de zin van bijlage I, nr. 2, bij besluit 2011/278/EU wanneer uit twee waterstofatomen H door middel van chemische synthese een waterstofmolecuul H₂ wordt geproduceerd, of omvat het begrip productie ook dat bij een gasmengsel dat waterstof bevat – zonder synthese – de relatieve concentratie waterstof H₂ in het mengsel toeneemt doordat de overige bestanddelen van het gas – via natuurkundige, dan wel scheikundige weg – worden verwijderd om, zoals het in bijlage I, nr. 2, bij besluit 2011/278/EU is geformuleerd, een „product, uitgedrukt als verkoopbare (netto)productie, en naar een 100 % zuivere substantie” te verkrijgen?

2) Indien vraag 1) aldus wordt beantwoordt dat het begrip productie de vergroting van het relatieve aandeel van waterstof H₂ in een gasmengsel niet omvat, dient de volgende vraag te worden gesteld:

Dient de formulering „relevante proceselementen die direct of indirect verband houden met de productie van waterstof en de scheiding van waterstof en koolmonoxide” aldus te worden uitgelegd, dat de in bijlage I, nr. 2, bij het besluit van de Commissie van 27 april 2011 (2011/278/EU) omschreven systeemgrenzen van de productbenchmark voor waterstof alleen beide elementen samen („en”) omvat of kan het proceselement „scheiding van waterstof en koolmonoxide” ook geïsoleerd, op zichzelf, als enig proceselement binnen de systeemgrenzen liggen?

3) Indien vraag 2) aldus wordt beantwoordt dat het proceselement „scheiding van waterstof en koolmonoxide” ook geïsoleerd, op zichzelf, als enig proceselement binnen de systeemgrenzen kan liggen, dient de volgende vraag te worden gesteld:

Is slechts sprake van een proceselement „scheiding van waterstof en koolmonoxide” wanneer waterstof H₂ uitsluitend van koolmonoxide CO wordt gescheiden, of is er ook sprake van een proceselement „scheiding van waterstof en koolmonoxide” wanneer de waterstof niet alleen van koolmonoxide wordt gescheiden, maar daarnaast ook van andere stoffen, bijvoorbeeld koolstofdioxide CO₂ of C_nH_n, wordt gescheiden?

4) Indien de rechter aan verzoekster meer kosteloze emissierechten dient toe te wijzen, is het de vraag of het dictum, onder 3), van het arrest van het Hof van Justitie van de Europese Unie van 28 april 2014 (C-191/14) in die zin moet worden uitgelegd,

a) dat de transsectorale correctiefactor in artikel 4 van besluit 2013/448/EU, en in bijlage II erbij, in de oorspronkelijke versie van toepassing is op de door de bevoegde autoriteiten van de lidstaat voor 1 maart [Or. 3] 2017 vastgestelde toewijzingen voor de jaren 2013-2020, en

b) dat de transsectorale correctiefactor in artikel 4 van besluit 2013/448/EU, en in bijlage II erbij, in de oorspronkelijke versie van toepassing is op de door de rechter na 1 maart 2017 toegewezen extra toewijzingen voor de jaren 2013-2020, en

c) dat de transsectorale correctiefactor in artikel 4 van besluit 2013/448/EU, en in bijlage II erbij, in de versie van besluit 2017/126/EU die geldt vanaf 1 maart 2017, van toepassing is op de door de rechter na 1 maart 2017 toegewezen extra toewijzingen voor de jaren 2018-2020?

Motivering

I. Verzoekster exploiteert in het door meerdere ondernemingen gebruikte „Chemiepark Marl” een inrichting voor de productie van waterstof (H₂).

De inrichting maakt gebruik van vijf verschillende koolwaterstofhoudende bronstromen: aardgas (bronstroom 1), verbrandingsgas (bronstroom 2), syngas (bronstroom 3), syngas uit een hydroformyleringsinrichting, het zogeheten E-gas (bronstroom 4) en rijk gas (bronstroom 5). De waterstof aan het einde van de stromen wordt naar het waterstofnet van het industrieterrein geleid. Het rijke gas is afkomstig uit verschillende bronnen op het industrieterrein. Het bestaat uit de afgewerkte gassen van verschillende installaties waar koolwaterstof wordt verwerkt.

Verzoekster heeft haar oorspronkelijke schriftelijke opmerkingen dat rijk gas afkomstig is uit de aggregaten van de eigen bronstromen 1 tot en met 4 ter terechtzitting van 6 april 2017 aldus gecorrigeerd, dat het rijke gas uitsluitend uit installaties op het industrieterrein andere dan de hare afkomstig is.

Het verwerkte rijk gas bevat naast een volumeconcentratie waterstof (H₂) van tussen de 85 en 95 volumepercent, onder andere ook koolstofdioxide (CO₂), gasvormige koolwaterstoffen (C_nH_n) en koolmonoxide (CO). Het rijk gas wordt na hydratatie naar een drukwisseladsorptie-installatie voor de scheiding van waterstof en andere stoffen geleid, waarna een gas met een volumeconcentratie waterstof van ten minste 99,95 volumepercent in het net van het industrieterrein wordt gebracht.

[Or. 4]

Bij beschikking van 17 februari 2014 heeft de Deutsche Emissionshandelsstelle (Duitse autoriteit emissiehandel, hierna: „DEHSt”) verzoekster voor de exploitatie van de installatie „waterstofinstallatie” in Marl voor de toewijzingsperiode 2013-2020 in totaal 1 880 007 emissierechten toegewezen. In de beschikking werd onder andere uiteengezet, dat aan verzoeksters verklaringen omtrent de toewijzingscomponent met productemissiewaarde voor waterstof geen gevolg kon worden gegeven. [OMISSIS] Toewijzing voor de uit het rijk gas voortkomende waterstof is niet toegestaan.

Bij beslissing op bezwaar van 25 augustus 2015 heeft DEHSt het hiertegen gemaakte bezwaar afgewezen en gaf daarvoor in essentie de volgende redenen: DEHSt dient enerzijds een berekening te maken van de uiteindelijke toewijzing met toepassing van de door de Europese Commissie vastgestelde uniforme transsectorale correctiefactor. Anderzijds is in de betrokken installatie de waterstof reeds aanwezig in de stroom rijk gas en wordt deze niet in de installatie geproduceerd. Het wordt enkel doorgeleid en gezuiverd. Zelfs wanneer toch sprake zou zijn geweest van productie, zou geen sprake zijn geweest van een procedé dat relevant was voor de productemissiewaarde. De productemissiewaarde van waterstof is slechts toepasselijk voor processen waarin waterstof door reforming, gedeeltelijke oxidatie, water-gas-shift-reactie of soortgelijke procedés wordt vervaardigd. De onttrekking van waterstof uit reststoffen valt niet binnen de systeemgrenzen van de emissiewaarde van waterstof. Ten slotte vormt de zuivering van rijk gas geen „soortgelijk procedé” voor de vervaardiging van waterstof. Van „soortgelijke procedés” is slechts sprake als er een omzetting in waterstof plaatsvindt, hetgeen in casu niet het geval is.

Met haar op 4 september 2015 ingediende beroep heeft verzoekster eerst met het oog op de transsectorale correctiefactor ook een extra toewijzing gevorderd. Dit onderdeel heeft zij bij brief van 17 februari 2017 laten vallen. Thans voert zij in wezen nog het volgende aan:

De toewijzingsbeschikking is onrechtmatig met betrekking tot de vermindering van het relevante activiteitsniveau van de toewijzingscomponent met productemissiewaarde voor waterstof, wat betreft de concentratie waterstof die uit rijk gas wordt vervaardigd. Waterstof die uit rijk gas wordt gewonnen voldoet aan de productdefinitie van de productbenchmark **[Or. 5]** en valt binnen de systeemgrenzen van de productbenchmark voor waterstof. Deze opvatting van verzoekster vindt steun in zowel een tekstuele uitlegging als een systematische en teleologische uitlegging.

Rijk gas komt voort uit de verwerking van koolwaterstoffen en bevat deze zelf ook, bijvoorbeeld alkeen. Het is in zoverre een koolwaterstofgrondstof die via het gebruik van de drukwisseladsorptie-installatie wordt gebruikt voor de vervaardiging van zuivere waterstof. Drukwisseladsorptie houdt bijgevolg als proceselement rechtstreeks verband met de productie van waterstof en de scheiding van waterstof en koolstofmonoxide. De scheiding van waterstof en andere bestanddelen van rijk gas die na de hydratatie in de drukwisseladsorptie-

installatie plaatsvindt, is het eigenlijke productieproces van zuivere waterstof die geschikt is om aan het waterstofnet te worden toegevoegd.

Aan de Unierechtelijke toewijzingsregels kan geen beperking van de systeemgrenzen van de productbenchmark voor waterstof worden ontleend op grond van het door verweerster genoemde procedé van reforming, gedeeltelijke oxidatie of water-gas-shift-reactie. Volgens de bepalingen van besluit 2011/278/EU komt het er alleen op aan dat de waterstofproducerende proceselementen zich bevinden tussen de toegangspunten van de koolwaterstofgrondstof en de uitgangspunten van alle tevoren gescheiden productstromen die respectievelijk waterstof en koolmonoxide bevatten. De zuivering van een bronstroom door de scheiding van waterstof van in het bijzonder koolmonoxidelen met als doel zuivere (gezuiverde) waterstof te produceren valt volgens de tekst van het genoemde besluit – volgens welke alle proceselementen die direct of indirect samenhangen met de scheiding van waterstof en koolmonoxide zijn inbegrepen– uitdrukkelijk binnen de in dit besluit omschreven systeemgrenzen van de benchmark voor waterstof. Hoewel dit geen rechtskracht heeft, vindt verzoeksters standpunt ook steun in het document „Guidance Document No. 9 on the harmonized free allocation methodology for the EU-ETS post 2012”. Volgens dat document omvatten de systeemgrenzen van de benchmark voor waterstof uitdrukkelijk ook adsorptieprocessen en zuiveringsprocedés bij de productie van waterstof.

Overeenkomstig richtlijn 2003/87/EG worden benchmarks volgens verzoekster in beginsel voor de producten en niet voor materiaalinputs berekend. De Uniewetgever heeft de Commissie dus opgedragen bij het vaststellen van de benchmarks juist geen rekening te houden met bepaalde materiaalinputs en productieprocessen. Er dient geen differentiëring plaats te vinden naar bepaalde soorten technische procedés of naar voor de vervaardiging van een product gebruikte bronnen. De definitie van het product in bijlage I, nr. 2 [**Or. 6**], bij besluit 2011/278/EU bevat er geen aanwijzing voor dat waterstof alleen binnen de benchmark valt wanneer deze rechtstreeks is ontstaan als resultaat van een chemische reactie. Overigens dient ook de fysische scheiding van waterstof en andere stoffen in de drukwisseladsorptie-installatie voor de productie van zuivere waterstof, die binnen de productbenchmark valt en waarvan voor de scheiding nog geen sprake was. Bij de in de drukwisseladsorptie-installatie gebruikte materiaalinput gaat het nog niet om een verhandelbare zuivere waterstof. Bij de vervaardiging van zuivere waterstof is alleen de hoeveelheid product relevant die uit een toewijzingscomponent als uitgangsstroom in verhandelbare vorm wordt geëxporteerd. Beslissend is evenmin de som van de afzonderlijke hoeveelheden bronstromen 1 tot en met 5, maar de stroom zuivere waterstof die na het doorlopen van alle processen, met inbegrip van de drukwisseladsorptie, de installatie verlaat.

Zoals ook blijkt uit overweging 5 van besluit 2011/278/EU en overweging 13 van besluit 2013/448/EU heeft de Commissie de benchmarks vastgesteld zonder rekening te houden met de gebruikte technologie. Volgens die overwegingen

wordt geen onderscheid gemaakt op basis van geografische ligging en evenmin op basis van de gebruikte technologieën, materiaalinputs of brandstoffen. Reeds daarom kunnen niet alleen procedures waarbij de waterstof door middel van een chemische reactie uit andere bronnen wordt vervaardigd, relevant zijn. Overeenkomstig overweging 2 van besluit 2011/278/EU worden de benchmarks berekend voor producten.

Verzoekster stelt dat voor zover verweerster aanvoert dat de benchmark voor waterstof niet kan worden toegepast voor het gebruik van rijk gas, omdat rijk gas reeds waterstof bevat en deze dus niet wordt „geproduceerd”, zij eraan voorbijgaat dat bij alle procedures voor de productie van zuivere waterstof de waterstof zelf als chemisch element reeds in de desbetreffende materiaalinput aanwezig is. Methaan heeft de chemische formule CH_4 en bevat dus waterstof, al is het niet in zuivere vorm. Ook bij het procedé van water-gas-shift-reactie wordt overigens een gasmengsel gebruikt dat reeds waterstofdeeltjes bevat en ten behoeve van een vergroting van de waterstofconcentratie door middel van een katalysator verder in de onderdelen ervan wordt gescheiden.

Overigens dient de productie van waterstof uit rijk gas door middel van het drukwisseladsorptieprocedé te worden beschouwd als een soortgelijk procedé als dat van § 2, lid 1, juncto bijlage 1, deel 2, nr. 28, van het Gesetz über den Handel mit Berechtigungen zur Emission von Treibhausgasen [wet op de handel in broeikasgasemissierechten, hierna: „GHBET”]. Het is vergelijkbaar met het drukwisseladsorptieprocedé. De in de drukwisseladsorptie-installatie plaatsvindende beslissende stappen voor de vervaardiging van zuivere waterstof zijn dezelfde als bij de vervaardiging van waterstof door dampreforming. [**Or. 7**] In beide gevallen is de essentiële stap in het proces de scheiding van waterstof in een bronstroom van andere bestanddelen. Deze procedés hebben gemeen dat waterstof wordt geproduceerd met behulp van koolstofhoudende bronnen.

Er bestaat geen gevaar voor een dubbele indeling. De hoeveelheid waterstof in de stroom rijk gas voldoet niet aan de vereisten van de productdefinitie van de benchmark voor waterstof. Aangezien er zich koolstofhoudende componenten in bevinden, gaat het niet om verhandelbare zuivere waterstof. Pas door middel van het drukwisseladsorptieprocedé ontstaat opnieuw het benchmarkrelevante, verhandelbare zuivere waterstofproduct. Voor zover de uit rijk gas gewonnen waterstof een volledig nieuw vervaardigd product is, is de hierdoor gevormde uitgangsstroom van de installatie bijgevolg niet identiek aan de ingangsstroom ervan, namelijk een koolwaterstofgrondstof. Derhalve kan geen sprake zijn van een proces dat vergelijkbaar is met de recycling van een identiek product. De ingangsstroom voldoet niet aan de voorwaarden van de productdefinitie. Pas het drukwisseladsorptieprocedé leidt tot de vervaardiging van een voor de markt geschikt product, de zuivere waterstof. Overigens bevinden zich op het industrieterrein geen andere inrichtingen voor de productie van zuivere waterstof die een toewijzing met de productbenchmark voor waterstof hebben verkregen.

Verzoekster vordert het volgende:

nietigverklaring van verweersters beschikking van 17 februari 2014 en haar beslissing op bezwaar van 25 augustus 2015 en verweester verplichten aan verzoekster 297 392 extra emissierechten toe te wijzen, voor zover de Europese Commissie deze toewijzing niet afkeurt.

Verweester vordert het volgende:

verwerping van het beroep.

Zij voert in essentie het volgende aan: uit de tekst, de systematiek en het doel van de toepasselijke toewijzingsregels blijkt dat verzoekster geen recht heeft op toewijzing van verdere emissierechten in het kader van het toewijzingselement met productemissiewaarde voor bronstroom vijf (rijk gas).

Het toepassingsbereik van het recht op emissiehandel strekt zich in het algemeen slechts uit tot inrichtingen voor de productie van waterstof door middel van reforming, gedeeltelijke oxidatie, **[Or. 8]** water-gas-shift-reactie of soortgelijke procedés (§ 2, lid 1, GHBET, juncto bijlage 1, deel 2, nr. 28, erbij; artikel 2, lid 1, van richtlijn 2003/87/EG, juncto bijlage I erbij).

De hydratatie, noch de drukwisseladsorptie vormt een procedé voor de productie van waterstof. Het betreft veeleer een procedure voor de zuivering van gas met als doel verhoging van de concentratie waterstof. Procedés voor de productie van waterstof zijn slechts procedés waarbij de chemische verbinding van twee waterstofatomen (H_2) via een chemische reactie worden gewonnen uit koolwaterstof (C_nH_n) of uit water (H_2O) door de waterstofatomen in de moleculen van die uitgangsstoffen chemisch af te scheiden van de daarmee verbonden koolstof- en/of zuurstofatomen. Daarentegen vindt bij hydratatie noch bij drukwisseladsorptie een chemische reactie plaats tot afscheiding van waterstof uit waterstofhoudende verbindingen. Bij hydratatie vermengt waterstof zich met zuurstof tot water, bij drukwisseladsorptie gaat het om een natuurkundig proces tot scheiding van een gasmengsel onder druk door middel van adsorptie.

De vaststelling van de emissiewaarde voor waterstof in bijlage I, nr. 2, bij besluit 2011/278/EU laat zien dat de productie van waterstof enerzijds en de splitsing van waterstof en koolmonoxide anderzijds van elkaar dienen te worden onderscheiden. Bijgevolg vormt de splitsing van waterstof en koolmonoxide geen waterstofproductie. Daarenboven blijkt uit de tekst dat de splitsing van waterstof en koolmonoxide slechts samen met de productie binnen de systeemgrenzen ligt, maar niet als op zichzelf staand procedé alleen.

Uit verzoeksters stukken kan niet worden opgemaakt uit welke inrichtingen het rijk gas afkomstig is. Enerzijds kan het afkomstig zijn uit inrichtingen waarin waterstof ontstaat als bijproduct van een productieproces of als rechtstreeks doelproduct waterstof. Voor zover het daarbij gaat om een inrichting die verplicht is tot emissiehandel, zijn voor dit productieproces en het doelproduct reeds rechten toegewezen. Anderzijds kan het rijk gas uit inrichtingen afkomstig zijn, waar waterstof wordt gebruikt die in de litigieuze of een andere inrichting is

geproduceerd. De overeenkomstige concentraties waterstof worden dan in voorkomend geval meermaals in de kringloop gebracht totdat zij in een chemische reactie worden verbruikt. Zou men rechten toewijzen voor de zuivering van het rijk gas in de drukwisseladsorptie-installaties, dan zou diezelfde in de kringloop gebrachte hoeveelheid waterstof meermaals rechten toegewezen krijgen. Indien de waterstof in het rijk gas ten slotte afkomstig is uit de bronstromen 1 tot en met 4 van verzoeksters inrichting, is reeds rekening gehouden met de in die aggregaten ontstane emissies. In ieder **[Or. 9]** geval zou de door verzoekster gewenste toewijzing van rechten voor de waterstof die zich al in het rijk gas bevindt tot een dubbele toewijzing leiden. Ware verzoeksters opvatting juist, dan zou immers iedere exploitant van een inrichting de toewijzing voor een waterstofinrichting, waarin waterstof eerst wordt geproduceerd en vervolgens wordt gezuiverd, kunnen verdubbelen door opdeling in twee afzonderlijke inrichtingen. De zuivering van de bronstroom rijk gas is voor de productie van waterstof uit de materiaalinput van de bronstromen 1 tot en met 4 van generlei betekenis.

Voor zover verzoekster aanvoert dat in alle procedés voor de productie van waterstof de waterstof in de desbetreffende materiaalinput reeds aanwezig is, is dit wel relevant. Dit verandert evenwel niets aan het onderscheid tussen productie en zuivering van waterstof. De productbenchmark van besluit 2011/278/EU heeft namelijk ondubbelzinnig betrekking op de vervaardiging van de chemische verbinding H_2 , die uit twee wateratomen bestaat. Om te kunnen komen tot de verbinding van twee waterstofatomen, moet het chemische element waterstof vanzelfsprekend reeds in de materiaalinput aanwezig zijn. Waar verzoekster erop wijst dat ook bij de water-gas-shift-reactie waterstof reeds aanwezig is, is dit wel relevant; de reactie die daar plaatsvindt behelst echter niettemin een chemische omzetting tot zuivere waterstof ($CO + H_2O \rightarrow CO_2 + H_2$) van de waterstof die zich daarvoor in water (H_2O) bevond.

Slechts de productie van waterstof door een proces van reforming, gedeeltelijke oxidatie en water-gas-shift-reactie, of een soortgelijk procedé, valt onder het emissiehandelsrecht. Van een soortgelijk procedé is slechts sprake wanneer daarbij, net zoals bij genoemd proces, met gebruik van koolwaterstoffen een chemische omzetting in waterstof (H_2) plaatsvindt.

II. De relevante Unierechtelijke bepalingen bevinden zich in richtlijn 2003/87/EG van het Europees Parlement en de Raad van 13 oktober 2003 tot vaststelling van een regeling voor de handel in broeikasgasemissierechten binnen de Gemeenschap en tot wijziging van richtlijn 96/61/EG van de Raad, gewijzigd bij richtlijn 2009/29/EG van het Europees Parlement en de Raad van 23 april 2009 tot wijziging van richtlijn 2003/87/EG teneinde de regeling voor de handel in broeikasgasemissierechten van de Gemeenschap te verbeteren en uit te breiden (PB L 140 van 5 juni 2009, blz. 63, hierna: „richtlijn emissiehandel”), met name in artikel 2, lid 1, juncto bijlage I, van de richtlijn emissiehandel alsmede in bijlage I, nr. 2, van besluit 2011/278/EU tot vaststelling van een voor de hele Unie geldende **[Or. 10]** overgangsregeling voor de geharmoniseerde kosteloze

toewijzing van emissierechten overeenkomstig artikel 10 bis van richtlijn 2003/87/EG van 27 april 2011.

De relevante bepalingen van Duits recht bevinden zich in het Gesetz über den Handel mit Berechtigungen zur Emission von Treibhausgasen [wet op de handel in broeikasgasemissierechten, hierna: „GHBET”] van 27 juli 2011 (BGBl. I, blz. 3154).

§ 2 Toepassingsgebied

1) Deze wet is van toepassing op de emissie van de in bijlage 1, deel 2, genoemde broeikasgassen ten gevolge van de daar genoemde activiteiten. Voor de in bijlage 1, deel 2, vermelde installaties geldt deze wet ook wanneer zij onderdeel zijn van een installatie die niet is vermeld in bijlage 1, deel 2, of wanneer zij een inrichting zijn die hoort bij een dergelijke installatie.

2) – 7)

[...]

Bijlage 1 (bij § 1, § 2, leden 1 tot en met 3, eerste zin, lid 4, eerste zin, lid 5, nr. 3, § 3, lid 1, nrs. 2, 5, 9 en 12, § 4, lid 1, eerste zin, § 7, lid 2, eerste zin, nr. 1, § 24, § 27, lid 1, tweede zin, en § 28, lid 1, nr. 4)

Betrokken activiteiten en broeikasgassen

[...]

Deel 2

Activiteiten

[...]

Nr. 28 Inrichtingen voor de productie van waterstof of syngas door middel van reforming, gedeeltelijke oxidatie, water-gas-shift-reactie of soortgelijke procedés met een productie van meer dan 25 ton per dag

III. De voorgelegde vragen zijn relevant voor de beslissing.

Indien onder het begrip productie van waterstof de vergroting valt van de relatieve concentratie waterstof H₂ in het gasmengsel via natuurkundige of scheikundige weg [Or. 11] met als doel deze verhandelbaar te maken, moet de vordering worden toegewezen. Dit zou ook het geval zijn wanneer het proceselement „splijting van waterstof en koolmonoxide” ook op zichzelf als enig proceselement binnen de systeemgrenzen ligt en van een dergelijk proceselement ook sprake is wanneer de waterstof H₂ niet alleen wordt gescheiden van koolmonoxide, maar daarnaast ook van andere stoffen, bijvoorbeeld koolstofdioxide CO₂ of C_nH_n.

Indien deze vragen ontkennend worden beantwoord, dient de vordering te worden afgewezen.

Indien de vordering wordt toegewezen, en verzoekster dus recht heeft op kosteloze toewijzing van extra emissierechten, wordt vraag 4), betreffende de toepassing van de (nieuwe) correctiefactor, relevant voor de hoogte van verzoeksters recht. Volgens de verwijzende rechter roept een retroactieve verhoging van de transsectorale correctiefactor voor toewijzingen voor de jaren 2013 tot en met 2017 vanuit rechtstatelijk oogpunt bedenkingen op.

[OMISSIS]